

Η ΛΥΧΝΙΕΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ΕΞ ΑΜΗΝΙΑ 24.

ΑΡΙΘ.

Φυλλάδια 12.

Τιμή ὅβολα 36.

Κεφαλληνία 29 Ὀκτωβρίου 1860.

Ἡ Λυχνίς, Ἐφημερίδα κυρίως Πολεμική, θέλει ὁμῶς ἐξακολουθήσει τὸν ἴδιον ἀριθμὸν τοῦ Λύχνου. Προτίθεται δὲ ὡς κύριον σκοπόντης τὸ ρίψιμο τῆς Πολιτικῆς Γαλιотиᾶς στὴν Ἐφτανήσου· καὶ θέλει βαστάξει ἕως οὗτοῦ ἡ Πολιτικὴ Γαλιοτιὰ βαστάῃ τὸ σκῆπτρο, — ἡ πολυμάχῃ ν' ἀνοίγῃ στόμα.

Ἡ Λυχνίς θέλει χτυπήσουνε κατακέφαλα ὅλους ἐκείνους τοὺς πολιτικοὺς γαλιότους οἱ ὅποιοι καταχρόμενοι τὰ ὀνόματα Πατρίδα, Θρησκεία, Φιλεθνισμός, Ὁρθοδοξία, καὶ ἄλλα τέτοια, μεταχειρίζονται ὅλα τοῦτα σὰν τόσες ξυλλόκουπες μπουσουλотиєρίστικες γιὰ ν' ἀποχτηνόνουνε τὸ λαὸ, νὰν τοῦ κλέπτουνε τὴν ὑπόληψήτου, καὶ τοὺς μισθοὺς, καὶ τὰς τιμὰς ὅπου δίνει!... Τέτοιους προδότες τῆς πατρίδος τοὺς καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, θέλει τοὺς βάλω ἀπουκάτου στὰς Λυχνιές μου, καὶ δὲν θέλει τοὺς ἀφήσω, παρὰ ὅταν τοὺς ἰδῶ ψόφους.

Γαλιότοι τῆς Ἐφταννήσου, — Ἄν ὁ Λύχνος μου, Ἐφημερίδα τελείως Οἰκογενειακὴ, δὲν σὰς ἄρесе, καὶ δὲν τὴ θελήσετε· τὰς Λυχνιές μου, Ἐφημερίδα τελείως Πολεμικὴ, νὰν τὴ θελήσετε καὶ νὰ σὰς ἀρέσῃ· ἐπειδὴ ἡ μεταβολὴ τοῦ Λύχνου μου σὲ Λυχνίς εἶναι ἔργο ὀδικόσας, εἶναι ἐξαιτίαςσας. Σὰς τόπα καὶ ἄλλη φορὰ, καὶ σὰς τὸ λέω καὶ τώρα. = Κάθεσας συκοφαντία, εἶναι γιὰ μὲ μίᾳ Γαϊδάρᾳ, τῆς ὁποίας ἡ ῥάχη μὲ χρησιμεύει!—

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Εὐγενέστατε Κύριε Λομπάρδε, πατριώτη ἐγωῖστί, φιλόθρησχε θεοπαίχτη, φιλορθόδοξε ἀδίκητή, αὐταπά-
ντη πλεονέχτη, σταφιδοκλέφτη τοῦ Κλίτσου, πλάνε τῆς
χήρας Ῥόση, ὀνειδιστὴ τοῦ Δεσπότησου, ἐπίβουλε καὶ
συκοφάντη τοῦ Λασκαράτου, Δουλκαμάρα ἐπὶ χολόρ-
ροιας, ἀγείρτη ἐπὶ Ῥιζοσπαστισμοῦ, μεγαλόσχημε ὑπο-
κριτὴ, Νομοθέτη Γαλιότο, . . . ἡ Λυχνιέσμου θέλει ἀρ-
χίσουν' ἀπὸ ἐσέ. Κανεὶς περισσότερο ἀπὸ σὲ δὲν τὲς ἀ-
ξίζει! Ἐσὺ στὴ Ζάκυθο ἔχεις στιμένο μεγάλο ἐμπορικὸ
Κατάστημα· φατσάδατου εἶναι ἡ Φωνὴ τοῦ Ἰονίου καὶ
ἐσωτερικόντου ἡ Σαράγια! . . . Ὁ δυστυχὴς ὁ χωριά-
της ποῦ σοῦ φέρνει τὴ σταφίδατου καὶ τὸ λάδιτου, νομί-
ζει νὰν τὰ 'πιθόνη στὸν ἱερὸν καὶ τίμιον Βομὸν τῆς Πα-
τρίδος, ἐνῶ τὰ 'μπάζει στὴν Τσάκα ἐνὸς κλέφτη! . . .
Ἄλλο Ἐμποροκατάστημα ἔχεις εἰς τοὺς Κορφοὺς. Ἐκεῖ
πάλε λαμπρίνης τὴν κερδοσκοπικὴ σου ἐπιτηδιότητα μὲ
λόγους μακρεῖς τοὺς ὁποῖους οἱ Πινιατόροι νομίζουν
εὐγλωττους, γιατί φωνασμένους μὲ γερά πλεμόνια, καὶ
στολισμένους μὲ τὲς λέξεις Ἐνωσι, Ὁρθοδοξία, Φιλε-
θνισμὸ, Πατριοτισμὸ, Ῥιζοσπαστισμὸ, καὶ ἄλλα, ποῦ
στέκονται ἀπάνου στὸ σωρὸ τῆς πολυλογίαςσου σὰ, σπο-
μίλιες ἀπάνου σὲ σκουτέλα! . . . Πραγματικῶς, ἡ Προ-
στασία δὲν ἀργεῖ τότε νὰ σὲ ἀναγνωρίσῃ Βασιλέα τοῦ
Ὁχλου, καὶ σὺ ἀκολούθως μεταχειρίζεσαι τὸ σκῆπτρο
σου γιὰ νὰ τρομάξῃς κάθε τίμιον ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν
ὅποιον ἤθελε φοβηθῇς ἓνα ξεμασκάρομά! . . . Μά! ἡ
θεία Πρόνοια σοῦ εἶχε κ' ἐσὲ προορισμένα τὰ ὀριάσου.
Ἡ θεία Πρόνοια σ' ἔστειλε νὰ χτυπήσῃς ἀπάνουμου . . .
Ἐγὼ δὲν θέλει σ' ἀφήσω νὰ πᾶς παρέχει . . . Ἐγὼ
θέλει σοῦ ἔγᾳλω τὴ μπαρμποῦτα καὶ θέλει στὴ δέσω
στὸ καπέλοσου, γιὰ νὰ φαίνεται καὶ τὸ μοῦτροσου καὶ ἡ
μπαρμποῦτα. Ἐγὼ θέλει σοῦ πάρω τὸ σκῆπτροσου, θέ-
λει τὸ τσακίσω σὲ δύο, καὶ θέλει στὰ καρφώσω στὸ κού-
τελο. Ἐτσι γδυμένον ἀπὸ τ' ἀπατηλάσου φαινόμενα, καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καταντημένον εἰς τὸ εἶναι σου, θέλει σὲ δόσω τοῦ ἀνα-
νοημένου ὄχλου νὰ σὲ κάμη παιγνίδιου.

Ἄν τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶναι ἤδη τελειομένο, ἂν οἱ
ἄνθρωποι σὲ κυττοῦν ἀκόμη χωρὶς τὴν πρεπούμενη κα-
τοφρόνηση, τὸ φτέσμα δὲν εἶναι δίκιόν σου. Ἐγὼ δὲν εἶχα
ποτέ στὰ χέρια μου ἓνα Τυπογραφεῖον καθὼς τὸ εἶχες
ἐσύ. Ἀναγκασμένος ἐξεναντίας νὰ στέλνω ἐδῶ κ-ἐκεῖ
νὰ τυπῶν, ἢ ἀπόκρισέμου κ' ἢ προσβολέσου δὲν ἐπι-
στρέφανε παρὰ ἔπειτ' ἀπὸ καιρὸς, ὅταν ἡ αἰτία ποῦ τὲς
ὑπαγόρεβε ἦταν πλέον λησμονημένη. Ὡς κ' ἔτσι ὅμως
δὲν ἀψυχῶ. Ἐγὼ θέλει σὲ ρίξω. Τὸ ὑπόσχομαι σὸ
Δημόσιον. Καὶ ὑπόσχομαι νὰ μὴ σὲ ἀφήσω, παρὰ ὅταν
σὲ ἰδῶ χωρὶς Ἑφημερίδα, χωρὶς ψήφους, καὶ χωρὶς Σα-
ράγια.

ΕΚΛΑΜΠΡΩΤΑΤΕ ΠΡΟΕΔΡΕ.

Εὐγενεστάτη Βουλὴ.

Εἶναι τώρα 12 χρόνοι ποῦ μᾶς ἐφέρθηκε σὴν Ἐφτάν-
νησο μία στολὴ λεγάμενη Ῥιζοσπαστισμός.
Ἡ στολὴ ἐκείνη δοκιμασμένη μ' ἐπιτυχία, εἶχε τὸ
χρῶμα τῆς λιποταξίας καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀκαταστασίας!
Ἔτσι, δὲν ἄργησε νὰ βουτηχθῇ καὶ στὸ αἷμα.... Μᾶς
ὑποσχότουνε ἀλήθειαν τὴν Ἐξώσιν καὶ Ἐνώσιν....
μὰ πρὶν μᾶς τὰ δώσῃ τὰ ὑπέρτατα τοῦτα καλὰ, τὸ ροῦ-
χο ἐπάλησε!... Μόλις κάποιοι λίγοι ἀπὸ τοὺς κορυ-
φαίους ἐμπόρεσαν νὰ ὠφεληθοῦνε κάμποσα χρήματα ἀ-
πὸ τὸ Ταμεῖον, καὶ τοῦτο εἶναι ὅλο τὸ διάφορον ποῦ ἐλά-
βαν ἐκεῖνοι μέσα στὸ γενικὸ ξεγέλασμα! Ὁ Τόπος
δὲν εἶδε κανένα διάφορον ἢ ἀνθρωπότης κανένα!...

Ἡ στολὴ τοῦτη λεγάμενη Ῥιζοσπαστισμός, ὅπου τώ-
ρα στὰ ὑστεράτου ἐκατάντησε ὡς καὶ στὴν πλάτη τοῦν
Καταχθόνιων, ἐμπόρεσε καὶ τὴ θύραν τῆς Βουλῆς ν' ἀ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νοίξη, καὶ νᾶμπη νὰ καθίση καὶ ἀνάμεσό σας!... Δὲ θέλουμε Κύριοι νὰ σᾶς τὸ κρύψωμε,.... Ἡ Ἐφτάννη-
σος εἶδε τότε μὲ δυσαρέσκειά της τὴν Εὐγενεστάτην τού-
την Βουλὴν νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπειάν της, καὶ
νὰ συνάζεται μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ξεδόνη, τὸν Ἀνε-
μογιάννη καὶ τοὺς συτρόφους του!....

Ἀλλὰ σὲ κάθε πρᾶγμα ἡ Πρόνοια ἔβαλεν ὄρια· ὥς
καὶ ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς λοιπὸν ἔπρεπε νᾶχη τὰ ἐδικά του.
Πραγματικῶς, εἰς τὰ νησιὰ ἐκεῖνα ὅπου ἄργησε νὰ φανῇ,
ὕπάρχει ἀκόμη, μὰ στὸν ξεπεσμό του· εἰς δὲ τὰ νησιὰ ὅ-
που ἐπρωίμισε, ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς τώρα πλέον ἐτέλειωσε.

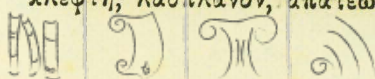
Συμφέρει πολὺ, Κύριοι, νὰ καταπεισθῇτε σὲ τούτην
τὴν ἀλήθεια, γιατί ἐδῶθε χρέμεται νὰ πεισθῇτε ἀκολού-
θως ὅτι, ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς πλέον δὲν εἶναι παρὰ ἓνα
παληόρουχο ἀνάξιο διὰ τοὺς ὦμους Ἀντιπροσώπων καὶ
ὅτι ἐξακολουθόντες νὰ παρουσιάζεσθαι μὲ ἐκεῖο τὸ πα-
ληόρουχο, δὲν θὰ κάμνετε παρὰ νὰ γένεσθαι, πάντα
περσσότερο, ἀντικείμενο γέλοιου.

Εἰς τὴν ὑστερήσας συνέλευση, Κύριοι, ἐλάβετε τὴν
εὐκαιρίαν νὰ εἰδῇτε ποῦ οἱ νέοι τῶν Κορφῶν, ὅσοι ἀνε-
ργοί, ἐρχόντανε στὴ Βουλὴ νὰ περνοῦνε τὴν ὥραν τους!..
Εἶδτε τοὺς πινατόρους νὰ σᾶς κάνουν Ἡγιάτσους,
θαυμάζοντές σας καὶ χτυπόντες τὰ χέρια!... Εἶδτε τὴ
Δημοσιογραφίαν νὰ περιγράφῃ τὴ βουλευτικὴ συμπεριφο-
ρά σας, καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ ξερένονται ἀπὸ τὰ γέλοια!..
Θὰ εἰδτε βέβαια καὶ τοὺς σοβαροὺς τῶν ἐφτάννησιων νὰ
γρούζουν καὶ νὰ λυπόνται!... καὶ θ' ἀνανοηθῇκετ' ἀ-
κόμη πῶς ἡ Προστασία σᾶς ἐκαταφρονοῦσε καὶ σᾶς ἐ-
κλότσα!.... Ἄν εἰδτε ὅλα τοῦτα, ἐλάτε λοιπὸν εἰς
τὸν ἑαυτὸ σας.... κάλιο ἀργὰ πᾶρι ὀλότελα!...

Δύο πράγματα, Κύριοι, χρεωστεῖτε νὰ κάμετε· δύο,
ποῦ παρομοίως τὰ ἀπαιτεῖ ἡ μαραμένη ἀξιοπρέπειά σας,
1ο. νὰ διόξετε ἀπὸ τὸν κόλπος σας ἓνα μέλος τὸ ὁποῖον
ὀλόκληρη σχεδὸν ἡ Ἐφτάννησια Δημοσιογραφία ἐδείξε
κλέφτη, λαοπλάνον, ἀπατεῶνα, συκοφάντη, ἀπείροτον ἐπί-

ΠΑΡΕΥΒΑΛΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

βουλον, . . . και ποῦ αὐτὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ τὰ ψεύσῃ !
 !!! ἀκολούθως ἀνάξιον νὰ κατέχῃ θέσιν Νομοθέτου·
 τοῦτος εἶναι ὁ Κωσταντῖνος Λομπάρδος, 20· νὰ ἐπιβάλε-
 τε συοπὴν εἰς τοὺς ἐπίλοιπους ὅσοι, χωρὶς νὰ ἦναι κα-
 ταλεπτῶς τέτοιοι ὡς τὸν ἀνάξιον τοῦτον, περιπατοῦν
 ὁμῶς ἀπάνου στὰ ἤχνητου, καί, λαοπλανόντες καὶ τσαρ-
 λατανίζοντες μέσα στὴ Βουλὴ, ἐκθέτουνε τὴ Βουλὴ ὅλη
 στὴν ἀγανάχτηση τῶν τιμίων καὶ νοημόνων Ἐφταννη-
 σίων, στὴν καταφρόνηση τῶν Ἀγγλων καὶ τῆς ἐξευγε-
 νισμένης Εὐρώπης, καὶ ἐτοιμάζουνε στὰ παιδιάσας ἕνα
 ξανακοκίνισμα γιὰ τοὺς γοναίνουσους ! . . .

Ἀφοῦ κάμετε τὰ δύο προκαταρχτικὰ τοῦτα, βαλθεῖτε νὰ
 κάμετε καὶ κανένα ἄμεσο καλὸ γιὰ τὸν Τόπο. Οἱ Τόποι-
 μας ἔχουνε χρεῖες· χρεῖες ὕλικές καὶ χρεῖες ἠθικές τὲς
 ὁποῖες σεῖς χρεοστεῖτε νὰ θεραπεύετε.

Εἶναι τώρα τέσσαροι χρόνοι ποῦ δουλέβετε γιὰ τὴν
 Ἐνωσὴ καὶ Ἐξωσὴ τώρα εἶμασθαί σιὸ τέλος τῆς
 πενταετίας· κάμετε ἅνε τώρα τίποτις καὶ γιὰ ἡμᾶς
 μὴ ὅλα γιὰ τὴν Ἐνωσὴσας μὲ τὸ Ταμεῖον, καὶ τὴν ἔξοση
 κάθε καλητέρεψης ἀπὸ ἡμᾶς !

Ἐγαλμένος ἀπὸ τὴ φυλακὴ, ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω
 σὰς ὅσους μὲ τὴ δέησής σας εἰς τὴ Γερουσίᾳ μ' ἐξεφυλα-
 κόσετε· ὡς ἀκόμη καὶ σὰς ὁπῶ ἤλθετε καὶ μ' ἐπισκευ-
 θήκετε εἰς τὴ φυλακὴ μου. Νομίζω δὲ ὅτι ὁ τρόπος ὁ ἄρ-
 μοδιότερος γιὰ νὰ δείξω τὴν εὐγνωμοσύνη μου εἰς ὅλους
 τοὺς συναισθανομένους εὐεργέτασμου εἶναι νὰ βαλθῶ εὐ-
 θὺς νὰ ἔξακολουθήσω τὸ ἔργον μου, τὸ ἔργον ἐκεῖνο γιὰ
 τὸ ὁποῖον ἀπόλαυσα τὴ συμπάθειά σας. Σὰς τὸ ἐξομολο-
 γοῦμαι, Κύριοι, — Ὅταν, πρὶν ἔμπω στὴ φυλακὴ, χε-
 ραχομένος μὲ τὴν Πολιτικὴ Γαλιотиᾶ, ἐχτυπηθόμουν α
 χωρὶς συγκατάβαση, ἐχτυπηθόμουν α καὶ χωρὶς ἐλπίδες.
 Δὲν ἐγνώριζα πῶς ὑπῆρχε διάθεσις βοηθείας γιὰ μέ καὶ
 ἡ τόλμη μου ἦτον ἐκεῖνὴ τῆς ἀπελπισίας. Μὰ τὴν

ΠΑΡΕΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΘΕΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΘΕΝ

πεπειθιση πῶς θεὸς νὰ χυθῶ, ἤθελα μόνον ν' ἀφήσω μία διαμαρτύρηση κατὰ τῆς Πλάνης. Μία διαμαρτύρηση κατὰ τῆς Πλάνης, καίτοι ἀπὸ ἑνα μόνον ἄτομο χαμομένη, ἐπανικανώνει τὴν παρούσα γενεὰ ἐνώπιον τῆς ἐπερχομένης, τὴν ἀνθρωπότητα ἐνώπιον τῆς Θεότητος.

Ἡ δλόκληρη πεπειθιση ποῦ εἶχα εἰς τὰς ἀρχέσμου μου ἔδιν' ἐλπίδες γιὰ μέλλουσες μόνον πραγματοποιήσεις· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐπάντεχα τωρινὴ συμπάθεια καὶ βοήθεια. Ὅταν ἐμπῆκα στὴ φυλακὴ, εἴμουνα τόσο μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ νομίζω ὅτι ἀφῆνα ὀπίσωμου ξεφτυτρομένους τοὺς σπόρους ὁποῦ εἶχα σπείρει! . . . Ἄν μοῦ ἔξακολουθῆσεν τε, Κύριοι, τὴ συμπάθεια ποῦ μοῦ ἐδείξετε, ἐγὼ θέλει χτυπηθῶ στὸ ἐρχάμενο μὲ περισσότερη ψυχὴ, καὶ μὲ περισσότερη ἐλπίδα. Ἐγὼ θέλ' εἶμαι ὁ πρόμαχός σας, καὶ θέλει σὰς σκεπάσω ἀπὸ κάθε ἐνάντιο σὲ τοῦτον τὸ δρόμο ποῦ, ἀνάμεσα σὲ ἀφορεσμούς, σ' ἐξορίες, σὲ κατατρεγμούς, σὲ φυλάξεις, φέρνει τέλος· πάντων εἰς τὸ ρίξιμο τῆς Πλάνης, εἰς τὴν Ἀνάστασι τῆς Ἀλήθειας, εἰς τὴν ἡθίκευσιν καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς Κοινωνίας, εἰς τὴν καλητέρεψιν τοῦ ατόμου.

Σὰς εὐχαριστῶ, Κύριοι, μὲ τὴν καρδιά μου σὰς εὐχαριστῶ, καὶ σὰς λέγω, — Ἄν ἕως τώρα δὲν ἔβανα στὴ μάχη μου παρὰ τόλμη, τώρα μὲ τὴ βοήθειά σας ἡ τόλμη μου θέλει γένει δύναμη· δύναμη ὑποστηριγμένη ἀπὸ τὴ βοήθειά σας· βοήθειαι ἡ ὁποία θέλει μὲ κάμει ἀρκετὸν νὰ χτυπηθῶ μὲ περισσότερη ἐλπίδα ἐπιτυχίας ἐναντίον τῆς Πλάνης.

Τὸ ἐγκλημα μου, οἱ ὄνειδισμοί, ἐθεωρήθη ἀπὸ τὰ Δικαστήρια, ἕως τώρα, ὡς ἐγκλημα ἐλαφρόν, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται ἀκόμη ὡς τέτοιο· ἐπειδὴ ἐδικάσανε καὶ δικάζουνε πάντα μὲ μικρὰς ποινὰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο. Ἀρμόζη δὲ νὰ παρατηρήσω ὅτι, ἐνὰ τὰ Δικαστήρια

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἐδικάζανε οὕτω, ἡ Γερουσία ἔδινε ἴσως πάντα τῇ χάρῃ
εἰς τοὺς ζητοῦντας τὴν.

Διὰ τὸν μόνον ἐμὲ ἐθεωρήθηκε διαφορετικὰ τὸ πρᾶγ-
μα, καὶ ἔγινε μιὰ ἐξαίρεση. Τὰ μὲν Δικαστήρια, συμφώ-
νως, πρῶτο καὶ δεῦτερο, μὲ ἐκαταδικάσανε σὲ τέσσαρους
μῆνες φυλάκιση! (ὁ νόμος δὲν ἐσυγχωροῦτε περισσό-
τερο) ἡ δὲ Γερουσία, κρασμένη, ὅχι πλέον ἀπὸ ἓνα ἄτο-
μον, ἐμὲ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Τόπον τὸν ἀγαναχτοῦντα διὰ
τὴν ἀδικίαν, κρασμένη νὰ δώσῃ τῇ χάρῃ, ἀφοῦ πρῶτα ἐ-
βάσταξε τὸ ζήτημα τοῦ Τόπου 40 ἡμέρες ἀποκάτου στὸ
καλαμάριτης δίνει τέλος-πάντων, δίνει κομμάτι
χάρη μόνον μὲ ἔγινε ἀπὸ τῇ φυλά-
κῇ τῇ δημόσια, καὶ μὲ φυλακόνει
στὸ σπῆτιμου! . . .

Τὰ ἐξαιρετικὰ τοῦτα γεγονότα δὲν εἶναι χωρὶς ἓνα
δίκην. Ἐγὼ τώρα ὕστερα, ἐπὶ ἁπλάνου νὰ ρίξω τὴν
πολιτικὴν Γαλιotti εἰς τὴν Ἐφτάννησο. Ἐγὼ εἶχε πῶ καὶ
προηγουμένως εἰς τὰ Μυστήρια τῆς Κεφαλονιάς, (βι-
βλίον πάρα πολὺ κατατρεγμένο, ἐπεὶδὴ πάρα πολὺ ἐννοη-
μένο ἀπὸ τοὺς Γαλιότους, καὶ πάρα λίγο ἐννοημένο ἀπὸ
τὸν ὄχλον) εἶχε πῶ ὅτι, Ῥιζοσπάτες καὶ Καταχθόνιοι,
οἱ ὁποῖοι φαίνεται νὰ σχηματίζουν δύο ἀντίθετα κόμμα-
τα, δὲν εἶν' ἐξεναντίας· παρὰ δύο σώματα μὲ μιὰ ψυχὴ,
δύο μισάδια ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὅλου· τῶν ὁποίων ἡ δι-
αίρεση καὶ ἡ συνύπαρξις ἔκαμνε τῇ δυνάμει τῶν ὁποίων οἱ
προσποιημένοι ψευτοπόλεμοι ἐσχηματίζαν ἓνα tira-mola,
ὅπου οἱ ὄχλοι συρμένοι, ἐμπαιγμένοι, κοσκινισμένοι, ἐ-
πρεπε ν' ἀφήσουνε, μαζὺ μὲ τὴν ἀνθρωπιάντους, καὶ τὴν
ψῆφοτους! . . .

Τώρα, ποίους ὀνειδίσαι; — Ὀνειδίσαι, ὅχι μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἐξεμασκάροσα τοὺς Ῥιζοσπάστες, τοὺς ὁ-
ποίους ἔβανοντας εἰς κίνδυνον, βάνω σὲ κίνδυνον παραμοίως
καὶ τοὺς συνάδελφούς των Καταχθόνιους! . . .

Ἐπρεπε λοιπὸν οἱ Ῥιζοσπάτες καταχθόνιοι, ὅσοι δι-
κασταὶ, νὰ μὲ διχάσουνε μὲ τὴν μεγαλήτην ἀυστηριότητα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΤΕΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΤΕΡΙΟΥ

εἰς τὰ ζητήματα τῶν 'Ριζοσπαστοκαταχθονίων' οἱ δὲ 'Ριζοσπαστοκαταχθόνιοι, ὅσοι Γερουσιασταί, δὲν ἐμπο-
ροῦσαν' ποτὲ νὰ μοῦ δώσουν' τὴ χάρη ἀπὸ καρδιαστους·
ἀν καὶ ζητημένη ἀπὸ τοὺς προύχοντας ὁλοκλήρου Τόπου
ἀγαναχτοῦντος.

Σὲ κάθε τρόπο, ἐγὼ ἔλαβα τὴ χ ἄ ρ ι τ α καθὼς συ-
νεῖθως τὴ λαβαίνουν' οἱ τίμιοι ἄνθρωποι, ἄ ρ γ ῆ καὶ
γ λ υ μ μ έ ν η ! . . . 'Ο Λομπάρδος, ἡ κάθε ἄλλος πα-
τριότης γαλιότος ἤθελε τὴ λάβει ἁ μ έ σ ω ς καὶ ὁ λ ἁ -
κ ε ρ η .

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Καλὴ ὑπόληψη καὶ Κακὴ ὑπόληψη
κοντὰ στὸν 'Οχλο.

Τίποτα πουλιὸ εὐκολο καὶ πουλιὸ φθεινὸ ἀπὸ τὴν κα-
λὴν ὑπόληψη τοῦ 'Οχλου. Ἡ κακὴ ὑπόληψη τοῦ 'Οχλου
εἶναι πουλιὸ σπάνια, γιατί λίγοι ἔχουνε τὰ προσόντα γιὰ
νὰ 'μφορέσουνε νὰν τὴν ἀπαντήσουνε.

Ἡ Καλὴ ὑπόληψη τοῦ 'Οχλου ἀποχτητέται καθὼς ἄ-
ποχτητέται ἡ καλὴ ὑπόληψη τοῦν παιδιῶνε, διὰ τῆς ἐπι-
ζήτημας κολαχίας. Ἡ κακὴ ὑπόληψη τοῦ 'Οχλου ἀποχτη-
έται καθὼς ἀποχτητέται ἡ κακὴ ὑπόληψη τοῦν παιδιῶνε,
διὰ τῶν ὠφελήμων συμβουλῶν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ ; Σελ. 104. Διάβαζε ἔτσι. — "Ὅταν γινώστοι Κατεργα-
ρεοὶ κατηγοροῦν' τὲς ἀρχέμας, δίνουνε τὴν ἀπόδειξη τῆς χρησιότητόςμας.

‘Ο ‘Υπεύθυνος ‘Εγδότης: ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » 1860.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ341Φ40031